

FCI-Standard N° 61 / 21. 01. 2004

BERNARDYN

(St.Bernhardshund, Bernhardiner)

POCHODZENIE : Szwajcaria.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJACEGO WZORCA :
29.10.2003.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies do towarzystwa, stróżujący i gospodarski.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznaucery,
molosy i szwajcarskie
psy do bydła.
Sekcja 2.2 Molosy typu górskiego.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : W XI wieku na położonej na wysokości 2469 m n.p.m. Wielkiej Przełęczy Św. Bernarda mnisi postawili schronisko dla podróżnych i pielgrzymów. Od połowy XVIII wieku w schronisku tym trzymane były do stróżowanie i obrony duże psy typu górskiego; ich obecność udokumentowana jest na obrazach poczynając od roku 1695, a pierwsza wzmianka pisemna w zapiskach klasztornych pochodzi z roku 1707. Niebawem psy, nazywane ogólnie „Barry”, wykorzystano do towarzyszenia mnichom i do odnajdywania zagubionych w mgle lub śnieżyicy podróżnych, a wieści o uratowanych przez nich ludziach rozchodziły się w wielu krajach i w różnych językach. Szczególnie przyczyniły się do ich rozślania relacje żołnierzy napoleońskich, którzy przekraczali przełęcz w 1800 roku, i o psach „Barry” wiedziała już cała Europa.

Bezpośrednimi przodkami psów z przełęczy były rasie psy wiejskie, pospolite w okolicy. Prowadzona przez pokolenia selekcja na ustalony typ wyglądu doprowadziła do ustalenia obecnego typu rasowego. Pierwszym hodowcą, który w 1867 rozpoczął prowadzenie dokumentacji hodowlanej, był Heinrich Schumacher z Hollingen w pobliżu Berna.

W lutym 1884 założono księgę rodowodową Schweizerisches Hundestambuch (SHSB); pierwszym zapisanym w niej psem był bernardyn o imieniu Leo. Kolejne 28 wpisów to także bernardyny. 15 marca 1884 powstał w Szwajcarii klub bernardyna z siedzibą w Bazylei. Rasa uznana została przy okazji Międzynarodowego Kongresu Kynologicznego 2 czerwca 1887, i wtedy też przyjęto jej wzorzec. Od tego czasu bernardyn uważany jest za narodową rasę Szwajcarii.

WRAŻENIE OGÓLNE :

Bernardyn występuje w dwóch odmianach:

- Krótkowłosej (z podszerstkiem, "Stockhaar").
- Długowłosej .

Bez względu na odmianę, są to psy rosłe, o imponującym wyglądzie. Oznaczają się harmonijną, mocną, krzepką i muskularną budową, imponującą głową i bystrym wyrazem.

WAŻNE PROPORCJE :

- Idealna proporcja wysokości w kłębie do długości tułowia (mierzonej od stawu barkowego do guza siedzeniowego) wynosi 9 do 10.
- Idealna proporcja wysokości w kłębie do głębokości klatki piersiowej na rysunku poniżej (brak rysunku we wzorcu FCI – przyp.tłum.)
- Długość głowy wynosi nieco więcej niż 1/3 wysokości w kłębie.
- Stosunek głębokości kufy (mierzonej u nasady) do jej długości wynosi prawie 2 do 1.
- Długość kufy nieco większa od 1/3 długości głowy.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Z natury przyjacielski. Temperament waha się od spokojnego po żywy, czujny.

GŁOWA :

Wrażenie ogólne : Mocna, imponująca, bardzo wyrazista.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Mocna, szeroka, oglądana z profile i z boku lekko zaokrąglona. Gdy pies jest pobudzony, nasada uszu i górna krawędź czaszki tworzą linię prostą, po bokach łagodnie opadającą do mocno wykształconych kości policzkowych. Czoło stromo przechodzi w kufę. Kość potyliczna tylko umiarkowanie rozwinięta, łuki brwiowe wyraźne. Bruzda czołowa, przebiegająca przez czoło, jest wyraźna i przebiega dokładnie przez środek czaszki.

Skóra na czole lekko pomarszczona nad oczami; zmarszczki zbiegają się w kierunku bruzdy czołowej. Gdy pies jest czymś zainteresowany, zmarszczki są umiarkowanie widoczne, poza tym – słabo.

Stop : Wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos : Czarny, szeroki i kanciasty. Nozdrza dobrze rozwarte.

Kufa: Jednakowo szeroka na całej długości. Grzbiet nosa prosty, z lekką bruzdą.

Wargi : Krawędzie warg czarne. Górna tworzy wyraźne, ale nie przesadnie obwisłe fafle, dolna krawędzią łukowato biegnące do nosa. Kąciki warg widoczne.

Uzębienie : Szczęki silne, szerokie, jednakowej długości. Zgryz nożycowy lub cęgowy, kompletny i regularny. Lekki przodozgryz bez odstępu pomiędzy siekaczami dopuszczalny, podobnie jak brak P1 i M3.

Oczy : Średniej wielkości, barwy ciemno brązowej po orzechową. Osadzone umiarkowanie głęboko, o przyjaznym wyrazie. Pożądane, by powieki były przylegające. Dopuszczalna lekko obwisła w kąciku dolna powieka, ukazująca trochę trzecią powiekę, a także mała fałda na górnej powiece. Powieki całkowicie zapigmentowane.

Uszy : Średniej wielkości, osadzone wysoko i szeroko, dobrze owłosione, małżowiny miękkie, trójkątne, na końcach zaokrąglone. Tylne krawędź trochę odstająca, przednia przylega płasko do policzków.

SZYJA: Mocna i dostatecznie długa, z umiarkowanie luźną skórą i podgardlem.

TUŁÓW:

Wrażenie ogólne : Mocny, wyważony, imponujący i dobrze umięśniony.

Kłab : Wyrazny.

Grzbiet : Szeroki, mocny, krzepki, linia górna prosta i pozioma aż do lędźwi.

Zad : Długi, prawie nie opadający, płynnie przechodzący w nasadę ogona.

Klatka piersiowa : Mostek umiarkowanie głęboki, żebra dobrze wysklepione, ale nie beczkowate. Klatka nie sięga poniżej łokcia.

Brzuch i linia dolna : Trochę podciągnięte.

OGON : Mocny, szeroki u nasady, długimi ciężki. Ostatni krąg sięga stawu skokowego. W spoczynku zwisa prosto, albo lekko zakręcony w ostatniej jednej trzeciej długości. Przy pobudzeniu wzniesiony.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wrażenie ogólne : Oglądane z przodu proste i równoległe, ustawione umiarkowanie szeroko.

Łopatki : Skośnie ustawione, dobrze umięśnione i związane ze ścianą klatki piersiowej.

Ramię : Dłuższe od łopatki, kąt w stawie barkowym nie nazbyt otwarty.

Łokcie : Przylegające.

Podramię : Proste, o mocnym kośćcu i suchych mięśniach.

Śródrezcze : Oglądane z przodu pionowe, stanowi przedłużenie podramienia; oglądane z boku lekko nachylone.

Łapa: Duża, o mocnych, zwartych i dobrze wysklepionych palcach.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wrażenie ogólne : Dobrze umięśnione, umiarkowanie kątowne. Oglądane z tyłu równoległe i nie za blisko siebie ustawione.

Udo : Mocne, szerokie, dobrze umięśnione.

Kolano : Dobrze kątowne, nie wykręcone do wewnątrz ani na zewnątrz.

Podudzie : Skośnie ustawione, raczej długie.

Staw skokowy : Słabo kątowny, mocny.

Śródstopie: Proste, ustawione równolegle jedno do drugiego .

Łapa : Duża, z mocnymi, zwartymi i dobrze wysklepionymi palcami. Wilcze pazury tolerowane, o ile nie przeszkadzają w ruchu.

CHODY : Ruch harmonijny, z dobrym wykrekiem i mocnym napędem kończyn tylnych. Kończyny poruszają się w liniach prostych, a grzbiet pozostaje równy i mocny.

SZATA

SIERŚĆ :

- **Odmiana krótkowłosa (Stockhaar, z podszerstkiem)** : Włos okrywowy gęsty, prosty, przylegający i twardy. Obfity podszerstek. Niewielkie portki na udach, ogon porośnięty gęstym włosem.
- **Odmiana długowłosa**: Włos okrywowy prosty, średniej długości, obfity podszerstek. Na głowie i kufie krótki. Sierść na zadzie i udach zwykle trochę pofalowany. Na przednich nogach pióra, na udach wyraźne portki , ogon dobrze owłosiony.

MAŚĆ : Podstawowa maść biała z mniejszymi lub większymi rudo brązowymi łatami, albo z pełnym płaszczem, pokrywającym grzbiet i boki. Płaszcz przerywany bielą jest równie prawidłowy. Dopuszczalna także maść z pręgowaniem na tle rudo brązowym, a tolerowana żółto brązowa. Pożądane ciemniejsze odcienie na głowie. Tolerowany nieznaczny czarny nalot na tułowiu.

Wymagane białe znaczenia : Klatka piersiowa, łapy, koniec ogona, kufa, strzałka na głowie i plama na szyi.

Pożądane znaczenia : Biały kołnierz. Symetryczna ciemna maska.

WIELKOŚĆ :

<u>Wysokość w kłębie</u> :	dla psa	minimalna 70 cm,
	dla suki	minimalna 65 cm.
	dla psa	maksymalna 90 cm,
	dla suki	maksymalna 80 cm.

Psy mogą być większe, niż podano, pod warunkiem, że zbudowane są harmonijnie i poruszają prawidłowo.

- Brak wyrazu płci.
- Brak harmonii budowy.
- Nogi zbyt krótkie do wielkości psa.
- Mocne fałdy na głowie i szyi.
- Kufa zbyt krótka lub zbyt długa.
- Wargi dolne wywinięte na zewnątrz.
- Brak zębów innych niż P1 i M3. Zęby, zwłaszcza siekacze, małe.
- Niewielki przodozgryz.
- Jasne oczy.
- Zbyt luźne powieki.
- Grzbiet zapadnięty lub wysklepiony.
- Zad przebudowany lub spadzisty .
- Ogon zarzucony na grzbiet.
- Brak wymaganych znaczeń.
- Krzywe lub mocno wykręcone na zewnątrz przednie nogi.
- Strome lub iksowate kończyny tylne.
- Nieprawidłowy ruch.
- Sierść lokowata..
- Niepełna pigmentacja lub bark pigmentacji nosa, wokół nosa, warg i powiek.
- Nieprawidłowe rozmieszczenie maści, np. rudo brązowe kropki lub cętki na białym tle.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE

- Niestabilny temperament, agresja.
- Tyłozgryz lub znaczny przodozgryz.
- Oko porcelanowe.
- Ektropion, entropion.
- Maść czysto biała lub ruda bez znaczeń.
- Maść inna od wzorcowej.
- Wysokość poniżej minimum.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.

Niniejszy, poprawiony waorzec wchodzi w życie w kwietniu 2004 roku.